

จังหวัดหนองบาน

- ลักษณะ :** ขนาดวัดจากปลายปากถึงก้น 81–90 มม. หางยาว 142–156 มม. ขนาดใหญ่ หัวกว้างและหนาพอ ๆ กับลำตัว หางยาวกว่าความยาวหัวและลำตัว ลำตัวแบนราบเป็นมันวาว เกล็ดบนหัวมีขนาดใหญ่กว่าเกล็ดบนหลัง เกล็ดบนหลังมักมีสัน 3–5 สันบนแต่ละเกล็ด จำนวนแฉกเกล็ดรอบตัวทรงตัวแน่นทึ่กกลางลำตัว 30–34 แฉก ลำตัวสีอ่อนน้ำตาลเขียว มีลายสีดำพาดตามยาวสองข้างของแฉกเกล็ด ด้านข้างมีแถบสีน้ำตาลพาดโดยตลอด โดยมีเส้นที่สุดทางด้านบนแล้วค่อยๆ จางลงสู่ด้านใต้ห้องตอนล่างๆ ใต้ห้องสีขาวออกเทาหรือออกเหลือง เกล็ดริมฝีปากสีอ่อน จางกว่าบริเวณอื่นของส่วนหัว
- เขตแพร่กระจาย :** เขตแพร่กระจายค่อนข้างกว้าง ตั้งแต่บริเวณทิศตะวันออกเฉียงเหนือของอินเดีย จีนตอนใต้ พม่า ตลอดทั่วเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จนถึงมาเลเซียและตลอดทั่วไปถึงออสเตรเลีย
- ในบริเวณพื้นที่ป่าสักแกราชมีประชากรชุมชน ในช่วงฤดูแลงพบอาศัยอยู่ในป่าดิบแล้ง และบริเวณรอยต่อระหว่างป่าดิบแล้งกับป่าเต็งรัง เมื่อเริ่มมีฝนตกหนักในเดือนมีนาคมปีมาแล้ว ก็จะมีแมลงสาบตัวเมี้ยนสูงนัก แต่มีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นแล้วเพียบเท้าไปในป่าเต็งรังและป่าป่าลูก มีจำนวนชุมชนมากที่สุดในป่าดิบแล้ง และมีจำนวนไม่น้อยในป่าดิบแล้ง เช่นเดิม
- ที่อยู่อาศัย :** หากินส่วนใหญ่อยู่บนพื้นดิน ทั้งในป่าธรรมชาติ รอบๆ บ้านเรือนและอาคาร ต่างๆ ในบริเวณสถานีวิจัยฯ มีนิสัยอยู่เป็นที่ๆ จึงมักพบในบริเวณเดิมเสมอๆ ในป่าลูก โดยเฉพาะป่ากระถินตรงๆ พบรุกชุมชนมากในป่าส่วนที่ติดอยู่กับป่าดิบแล้ง และเป็นป่าที่มีต้นกระถินขนาดใหญ่ ล่าเหยื่อพากแมลงขนาดเล็กถึงขนาดกลาง รวมทั้งพากเจียดขนาดเล็กบนพื้นป่า จังหวัดหนองบานนี้ พบรุกตากแಡดส่วนใหญ่เวลา 9:00 น. ขณะล่าเหยื่อ มันจะคลานไปอย่างช้าๆ ค่อยมองหาและมุ่งหัวหาตัวในไม้และรอบๆ ขอนไม้ เวลาพบที่จะวิ่งไล่ลับอย่างรวดเร็ว และไล่ติดตามไปจนกว่าจะจับได้หรือหานเหยื่อไม่พบใช้การจับปากแเรงๆ หลายครั้ง เพื่อให้เหยื่อหลบดีน ก่อนจะกินเข้าไปทั้งตัว
- อุปนิสัย :**

หากเหยื่อมีขนาดใหญ่กว่าปากมาก จะใช้ขาคู่หน้าช่วยในการกิน โดยใช้ขาช่วยส่งเหยื่อเข้าสู่ปาก

ถดถอยในช่วงฤดูฝนเมื่อกลับจังหวะหนึ่งที่มีขนาดเล็กกว่าจะเข้าไปในเขตอาศัยของตัวผู้ มีการวิ่งไล่กันไปมาระยะหนึ่ง ก่อนการผสมพันธุ์ ลูกจังหolonเริ่มฟักเป็นตัวในเดือนมิถุนายน และจะมีจำนวนมากในเดือนกรกฎาคม พบร่องรอยส่วนจำนวนลูกต่อตัวเต็มร้อยในเดือนนี้มีถึง

3:1

สถานภาพ : มีประชากรชุมชนในบริเวณพื้นที่ศึกษา และมีอัตราการเกิดที่น่าจะลดเช่นกัน สูญเสียในแต่ละปีได้ดี

จิงเหลนบาน

(ชื่ออื่น : บีโภ, จักเล้อ)

Common Sun Skink

Mabuya multifasciata (Kuhl, 1820)

Scincidae

Squamata